

skal godtgøre sin ret til opfindelsen. Ret for opfinderen til at nævnes i patentet fremgår af § 26.

Der vil herefter ikke kunne meddeles patent på grundlag af en ansøgning, medmindre denne angiver en eller flere opfindere. Det må formodes, at det altid vil være muligt at angive nogen, der har en sådan tilknytning til opfindelsens tilkomst, at han eller de med rimelighed kan anføres som opfindere.

Samtidig er i stk. 1 indsat en henvisning til om fornødent at anvende tegninger ved beskrivelsen af opfindelsen.

Til § 10.

Kravet om, at der i samme ansøgning ikke må søges patent på to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser er i første række begrundet i administrative hensyn. Kunne flere indbyrdes uafhængige opfindelser medtages i samme ansøgning ville dette medføre en mere kompliceret behandling, ligesom klassificeringen blev vanskeliggjort. Ligeledes kan anføres fiskale hensyn.

I hvilket omfang opfindelser, der er afhængige af hinanden, kan optages i samme ansøgning, er ikke behandlet i bestemmelsen. Foreligger der imidlertid en teknisk forbindelse mellem opfindelserne, må det anses for praktisk og rimeligt, at de medtages i samme ansøgning. Nærmere regler angående anvendelsen af bestemmelsen i praksis har man ment at kunne henlægge til de administrative forskrifter.

Reglen svarer til de gældende bestemmelser i patentloven, som foreskriver, at såfremt nogen vil søge patent på flere af hverandre uafhængige opfindelser, skal han for hver opfindelse indgive særskilt ansøgning.

Til § 11.

Omfatter en patentansøgning i strid med reglerne i § 10 flere af hinanden uafhængige opfindelser, må ansøgningen begrænses til kun at indeholde en opfindelse. De derved udskilte dele kan da gøres til genstand for en eller flere selvstændige ansøgninger.

Nærværende bestemmelse giver i så fald ansøgeren ret til at begære, at de nye ansøgninger, ligesom efter gældende ret, skal anses for indleveret samtidig med den oprindelige ansøgning.

Bestemmelsens indhold er ikke nyt i forhold til komiteernes udkast, idet der i det af disse udarbejdede forslag til administrative forskrifter findes regler om deling og udskillelse. Man har imidlertid fundet at disse forskrifter, der fraviger de almindelige regler om ansøgningstidspunktet, er af en sådan betydning, at de bør have hjemmel i selve loven.

Den nærmere udformning af reglerne skal, som

det fremgår af bestemmelsen, ske i de administrative forskrifter.

Til § 12.

I tilslutning til gældende ret fastsættes i denne bestemmelse en pligt for ansøgere, der ikke har bopæl her i landet, til at lade sig repræsentere ved en fuldmægtig under ansøgningens behandling hos patentmyndigheden.

En tilsvarende regel findes i forslaget § 66 om pligt for patenthavere, der ikke har bopæl her i landet, til at have en her bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ham i visse anliggender.

Kravet om fuldmægtig er motiveret af praktiske grunde. F. eks. kan de forhandlinger som foregår mellem ansøgeren og patentmyndigheden blive betydeligt vanskeliggjort, såfremt patentmyndigheden må stå i direkte forbindelse med ansøgere, der bor i udlandet og som derfor må antages at savne nødvendig kendskab til sproget og andre forhold her i landet.

Til § 13.

I bestemmelserne om patentansøgningens indhold opstilles visse krav til beskrivelsens tydelighed og patentkravenes indhold og bestemthed. Ved patentmyndighedens behandling kan det vise sig, at ansøgningen ikke opfylder disse forskrifter og ansøgeren bør da have lejlighed til at rette påpegede mangler. Ligeledes bør han have ret til af egen drift at gøre ændringer af denne art. Finder patentmyndigheden, at ansøgeren ikke er berettiget til en så omfattende beskyttelse, som han har begæret, bør han have ret til at indskrænke patentkravene. Principielt bør dog alene sådanne ændringer godtages, for så vidt opfindelsen også således som den nu beskrives fremgår af de ansøgningsdokumenter, der forelå ved indleveringen. Er ansøgningsdagen ændret i medfør af reglen i § 14, skal dog i stedet tages hensyn til de ansøgningsdokumenter, som forelå på det tidspunkt, hvor ansøgningen i henhold til denne bestemmelse skal anses for indleveret.

Til § 14.

Såvel i den gældende patentlov som i lovforslaget er det et grundlæggende princip, at patentkravet ikke må omfatte mere, end hvad der indeholdes i de oprindelige ansøgningsdokumenter. Er disse ikke tilstrækkeligt fyldestgørende til at begrunde de krav, ansøgeren har opstillet, findes altså ingen mulighed for efterfølgende at berigtige dem, men en ny ansøgning må indleveres. I tilslutning til finsk og norsk ret åbner forslaget imidlertid en mulighed for ansøgeren til inden 6 måneder fra ansøgningsdagen at foretage ændringer under oprettholdelse af den oprindelige ansøgning og begære,